

РЕШЕНИЕ

№ 36038

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5347**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалби на Р. С., [дата на раждане] , гражданин на И. и на „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], и двамата със съд. адр. [населено място] 1612, бул. „Ц. Б. III“ № 85, ет. 1 срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България на Р. С., [дата на раждане] , гражданин на И. с рег. № 5364p-7832/02.04.2025 г. , издаден от зам. директра на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ във вр. чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ, доколкото е прието, че при подаване на заявлението с рег. № 517000-296/07.01.2025 г. , за жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] има наказателно постановление № 23-004002/21.06.2021 г. за нарушение по по чл. 79, ал. 4 във вр. чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ, което е влязло в сила на 12.06.2024 г. – в едногодишен срок преди подаване на заявлението. Административният орган е приел, че постановлението е абсолютна отрицателна предпоставка, за да бъде издаден исканото разрешение за продължително пребиваване в Република България на жалбоподателя Р. С., предвид разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт, поради противоречието му както с процесуалните правила по издаването му, така и с материалния закон. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбите са подадени в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че процесният отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България на Р. С., [дата на раждане] , гражданин на И. с рег. № 5364р-7832/02.04.2025 г. , издаден от зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи, е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ във вр. чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ, доколкото е прието и е безспорно по делото, че при подаване на заявлението с рег. № 517000-296/07.01.2025 г. , за жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] има наказателно постановление № 23-004002/21.06.2021 г. за нарушение по по чл. 79, ал. 4 във вр. чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ, което е влязло в сила на 12.06.2024 г. – в едногодишен срок преди подаване на заявлението.

Съдът приема, че процесният административен акт – отказ е издаден в необходимата форма и от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ и заповед № 5364з-4651/08.10.2015 г. за делегиране на права на зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Съдът приема, че отказът е издаден законосъобразно на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ във вр. чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ, доколкото е прието, че при подаване на заявлението с рег. № 517000-296/07.01.2025 г. , за жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] има наказателно постановление № 23-004002/21.06.2021 г. за нарушение по по чл. 79, ал. 4 във вр. чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ, което е влязло в сила на 12.06.2024 г. – в едногодишен срок преди подаване на заявлението. Съгласно цитираните чл. 7, ал. 5 и чл. 17, ал. 1 от ЗТМТМ, достъпът до трудовия пазар на Република България от чужденци се разрешава по реда на ЗЧРБ – от органите на МВР, но след положително писмено становище от изп. Директор на Агенция по заетостта. Така, съгласно цитирания чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, В срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. По административната преписка е приложено такова отрицателно становище, доколкото е установено горесцитираното наказателно постановление. Както се посочи по-горе, правилна е преценката на административния орган, че тава наказателно постановление, влязло в сила в едногодишен срок преди подаване на заявлението за издаване на процесното разрешение, и за нарушение по чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ, е абсолютна отрицателна предпоставка за издаване на процесното разрешение по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя, но е неоснователен доводът му, че постановлението е маловажен случай и че задълженията по него са изплатени напълно. Такива доводи, като изключение за прилагане на закона не са предвидени и не следва да се приемат за основателни.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият отказ на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ

във вр. чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ е законосъобразен.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски от 200 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбите на Р. С., [дата на раждане] , гражданин на И. и на „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], и двамата със съд. адр. [населено място] 1612, бул. „Ц. Б. III“ № 85, ет. 1 срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България на Р. С., [дата на раждане] , гражданин на И., с рег. № 5364р-7832/02.04.2025 г. , издаден от зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА общо Р. С., [дата на раждане] , гражданин на И. и „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], и двамата със съд. адр. [населено място] 1612, бул. „Ц. Б. III“ № 85, ет. 1, да заплатят на ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“-МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 200 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.